

The *sajjana*—the true saintly souls—dwell in the boundless ocean of eternal bliss; sorrow cannot touch them. It is the *asajjana*—those who have turned away from Bhagavān—who are ensnared in the endless cycle of suffering. Beholding their anguish, the heart of the *sajjana* is flooded with deep, unceasing compassion. The *asajjana*, restless and bereft of peace, wander ceaselessly through the realms of heaven and earth (*martya-loka*, planet of death), seeking solace yet finding none. It is only the Vaiṣṇavas—the bearers of divine grace—who hold the power to dispel their sorrow and bestow upon them the light of eternal joy.

ସମସ୍ତଙ୍କର ମଧ୍ୟ ସେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ
ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ, ସେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ—

Only when he is utterly helpless, surrounded by despair on all sides, and surrenders at the feet of the Vaiṣṇava-*sajjana* (saintly devotees of Lord Kṛṣṇa) does true compassion descend upon him. The Vaiṣṇavas, moved by boundless *karuṇā*, grace him with the gift of divine deliverance.

ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ, ସମସ୍ତଙ୍କୁ, ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ-ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ
ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ
ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ

By immersing him in the nectarean narrations of Bhagavān's name, form, qualities, and pastimes, they sever his bondage to *māyā* and establish him in the eternal ecstasy of unalloyed devotional service (*bhagavat-sevā*). In all the worlds, there exists no compassion greater than this.

ସମସ୍ତଙ୍କୁ, ସମସ୍ତଙ୍କୁ, ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ—ସେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ
ସମସ୍ତଙ୍କୁ-ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ, ସେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ
ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ
ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ, ସେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ
ସମସ୍ତଙ୍କୁ-ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ

Transcending the Fourfold Bondage

The longing for *artha* (wealth), *dharma* (virtue), *kāma* (desire), and *mokṣa* (liberation)—this fourfold pursuit is the very root of suffering. As long as the soul remains ensnared in the illusion of bodily identity (*dehātma-buddhi*), as long as the subtle ego of the material mind is not dissolved, these fleeting goals continue to be its highest aspiration. But by the boundless grace of saintly souls, one comes to perceive their hollowness. And by the same divine mercy, one becomes detached from them and is established in the eternal service of Viṣṇu. This alone is the sole path to liberation from the afflictions of this transient world.

ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ-ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ-ସମସ୍ତଙ୍କୁ
ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ

The Vaiṣṇavas are ever engaged in the sacred mission of rescuing suffering souls from the torments of *saṁsāra* (material existence) and consecrating them in the joyous devotional service of Bhagavān.

ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ-ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ-
ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ

This is the very essence of their *karuṇā*—the truest expression of divine compassion. To immerse the soul in the loving service of Hari is the supreme fulfillment of compassion in its most exalted form.